

اثر تابش اشعه گاما و دی اتیل سولفات بر ایجاد جهش در گلابول (*Gladiolus grandiflora*)

محمد سالاریان^۱

۱- کارشناس گروه باغبانی دانشکده کشاورزی ساری

گلابول یکی از مهمترین گل های شاخه بریده در ایران می باشد به دلیل تمایل گلکاران و مصرف کنندگان به ارقام جدیدی که دارای ویژگیهای مطلوبی هستند تلاش برای ایجاد تغییرات مفید از طریق موتاژن ها به عنوان راه های کوتاه مدت، منطقی به نظر می رسد. این آزمایش به منظور بررسی اثر تابش گاما و دی اتیل سولفات بر روی گلابول و تعیین دز و غلظت مناسب انجام شد. تیمارها پرتو گاما با دزهای ۳۰، ۴۰ و ۵۰ گری و دی اتیل سولفات با غلظت های ۰/۱ و ۰/۲ و ۰/۳ درصد بودند. آزمایش در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با ۴ تکرار اجرا گردید. نتایج نشان داد که پرتو گاما از دی اتیل سولفات بر صفات تعداد کورملت، زمان گل دهی و میزان خمش ساقه موثرتر بود. بین دو تیمار اختلاف معنی دار وجود داشت. هیچکدام از تیمارها منجر به ایجاد اختلاف معنی دار در صفات طول ساقه گل دهنده، تعداد گل ها و رنگ گل ها نشدند. پیشنهاد می شود آزمایشاتی با دامنه وسیع تری از دز و غلظت این موتاژن ها برای القای تغییر در صفاتی که تحت تأثیر واقع نشده اند صورت پذیرد.

کلمات کلیدی: موتاژن - اشعه گاما - دی اتیل سولفات - گلابول